

COC laat niemand achter

Op woensdag 23 mei 2018 bereikte de ACV-federatie voor de openbare sector (FCSOD), waarvan COC deel uitmaakt, een compromis in het dossier zware beroepen. We wilden het risico niet lopen dat door niet mee te werken aan het wetsontwerp de voordelige tantièmes zouden worden geschrapt zonder alternatief. Uit de storm aan reacties over de lijst van de zware beroepen blijkt dat de meningen ver uit mekaar liggen, zelfs binnen politieke partijen van de federale regering. Open Vld en N-VA vinden de lijst zelfs nog te lang! Niet de mens primeert voor hen, maar wel de centen. Premier Michel legde de lijst in de koelkast. We blijven met stijgende verbazing naar het marionettenspel kijken tot de poppen zijn uitgedanst.¹

VAKBOND VOOR ALLE LEDEN

COC ontvangt tal van reacties. Daar zijn positieve bij, maar ook veel negatieve. Die negatieve reacties zijn meer dan terecht. Laten we dus duidelijk zijn. Het is niet omdat over deze kwestie een consensus is bereikt, dat COC het eens is met alle pensioeningrepen die de regering al heeft gedaan. FCSOD heeft zich ook duidelijk afgezet tegen de beslissing van de regering om een einde te stellen aan de regeling van de voordelige pensioenbreuken (tantièmes). Het systeem van de zware beroepen moet in de plaats komen van die bestaande regeling. COC wilde in het dossier van de zware beroepen van bij aanvang geen groepen binnen onderwijs tegen elkaar laten opzetten. Wij hebben alle personeelsleden – leraren, docenten, ondersteunend personeel, leidinggevend... – én alle sectoren in onderwijs altijd

verdedigd en zullen dat blijven doen. COC betreurt ten zeerste dat minister Bacquellaine niet verder wilde gaan in de gevraagde erkenning.

De succesvolle betogingen waaraan jullie deelnamen, hebben zeker een positief effect gehad tijdens de onder-

handelingen. COC bedankt al haar leden die de voorbije maanden en jaren actief hun proteststem lieten horen, waardoor we in dit dossier vooruitgang hebben kunnen maken. Daardoor zijn er tijdens het proces nog heel wat verbeteringen aangebracht. Maar minister Bacquellaine was niet bereid nog één millimeter verder te gaan dan de bereikte consensus. We hebben meer dan het onderste uit de kan gehaald en zijn op onze limieten gebotst. Het is inderdaad onrechtvaardig dat collega's uitvallen. Want de collega's in het hoger onderwijs, deeltijds kunstonderwijs, volwassenenonderwijs, de basiseducatie, internaten, de CLB's... werken vaak in vergelijkbare omstandigheden. Velen hebben ook een belastende job. Zij werken ook met grote groepen, vaak nog in avond- en weekendopdracht. Ook zij ervaren emotionele belasting en stress. En ook leidinggevend

en andere personeelsleden die niet op de lijst staan, hebben alle redenen voor een erkenning. COC blijft de federale regering en het parlement dan ook oproepen om rekening te houden met onze kritieken. Want onderwijs is een zwaar beroep.

COMPROMIS BINNEN DE OPENBARE SECTOR

Het is daarnaast alvast positief dat een aantal personeelsleden van de openbare sector wel erkenning krijgen voor de omstandigheden waarin zij vandaag moeten werken. Voor onderwijs zijn momenteel de leraren kleuteronderwijs, lager onderwijs, secundair onderwijs, beroepsonderwijs, buitengewoon onderwijs en het hulpopvoedend personeel in al die niveaus opgenomen. De leraren kleuteronderwijs, beroepsonderwijs en buitengewoon onderwijs tikken zwaarder aan en zullen daardoor vroeger met pensioen kunnen gaan. Maar dat neemt niet weg dat onze kritieken overeind blijven. Want de aanpak van de pensioenhervormingen laat te wensen over. Tot nu toe lijkt de regering enkel negatieve maatregelen te nemen.

Toch is dit dossier belangrijk voor de openbare sector. Het compromis realiseert voor een aantal groepen in de openbare sector correcties op de strengere pensioenvoorwaarden. De lijst van zware beroepen geeft aan bepaalde mensen die in zware omstandigheden werken de gelegenheid om vroeger met pensioen te gaan. De regeling zal bovendien niet alleen gelden voor statutair, maar ook voor contractueel en tijdelijk overheidspersoneel. Mocht de regering echter terugkomen op onderdelen van het akkoord, dan vervalt de bereikte consensus. Uiteraard gaan we akkoord met eventuele verbeteringen.

KRITIEKEN BLIJVEN OVEREIND

Er zijn ook nog heel wat andere bedenkingen te maken. Zo is emotionele belasting voor de regering geen volwaardig criterium. Er is te weinig respect voor de verworven rechten. Wie niet erkend wordt, ziet zijn pen-

COC BEDANKT AL HAAR LEDEN DIE DE VOORBIJE MAANDEN EN JAREN ACTIEF HUN PROTESTSTEM LIETEN HOREN, WAARDOOR WE IN DIT DOSSIER VOORUITGANG HEBBEN KUNNEN MAKEN.

¹ Zie artikel pagina 8.

sioendatum in 2020 opnieuw verder wegschuiven want de hele loopbaan wordt in negatieve zin herrekend. Naast de vraag naar meer erkenning voor verworven rechten, moeten ook de overgangsmaatregelen zeker nog verbeteren. Voor diegenen die een voordelig tantième hadden, maar nu niet erkend worden als zwaar beroep wordt ons voorstel nog voorgelegd aan de regering.

Zeker de personeelsleden in het onderwijs die in het verleden een verlofstelsel (voor hun gezin) hebben genomen, zijn slachtoffer. De aanpassingen aan de gelijkgestelde periodes zijn vooral vrouwonvriendelijk en in feite contractbreuk. Er was hen verteld dat hun verlofstelsel geen gevolgen zou hebben voor hun pensioen. Zij gaan nu langer moeten werken. Bij de omschrijving van de

periodes die meetellen als effectieve prestaties moet de regering dus meer rekening houden met de genderspecifiteit. En ook bij de omschrijving van de gelijkgestelde ziekteperiodes werd te weinig rekening gehouden met de ziektepatronen die personeelsleden soms overkomen. Kan het dan verbazen dat meer en meer mensen de overheid als een onbetrouwbare partner beschouwen?

APPEL!

COC roept de federale regering en het parlement op om een en ander te verbeteren in het belang van alle mensen die elke dag het beste geven van zichzelf. We zullen ook niet nalaten de Vlaamse Regering en de minister van Onderwijs in het bijzonder aan te spreken. Zij namen in het regeerakkoord op dat ze de loopbaan van de leraar aantrekkelijker willen maken. Zij beslisten een onderzoek te starten naar de taakbelasting van de leraren in het basisonderwijs. We kijken uit naar de resultaten die ons begin volgend schooljaar beloofd zijn. De Vlaamse Regering bestelde een onderzoek naar stress en welbevinden bij schoolleiders.² Die resultaten spreken boekdelen. En dan is er ook nog het ziekteverzuimpercentage dat jaarlijks stijgt en de pan uit swingt. In alle sectoren. Het kan zo niet verder. Wie zal binnenkort nog voor een job in onderwijs kiezen? Wie wil nog scholen, instellingen of centra leiden?

UITGESTELD LOON

Voor COC is het pensioen een onlosmakelijk onderdeel van de verloning. Er is geen enkele reden waarom onderwijzers met dit dossier zware beroepen zouden moeten inleveren op hun loon. In 2001 liet voormalig minister Vanderpoorten een loonstudie uitvoeren. De conclusie daarvan was duidelijk: de lonen in het Vlaams onderwijs zijn lager dan die in de privésector, maar dat wordt goedge maakt door de langere vakantieperiodes, de verschillende uitstapregelingen, de vaste benoeming en het overheidspensioen. Elk pensioenverlies, hoe klein ook, moet gecompenseerd worden. In De Zevende Dag van 17 april 2016 zei minister-president Bourgeois letterlijk: 'Een ambtenaar of een leraar die werkt tot aan zijn wettelijke pensioenleeftijd mag geen euro verliezen.' Op de vraag of leraren dan op hun twee oren mochten slapen, antwoordde hij dat hij dat duidelijk had gemaakt in zijn partijbureau en dat hij desnoods naar premier Michel zou gaan. We rekenen erop dat hij de daad bij het woord voegt. Want COC zal bij de Vlaamse regering aankloppen!

Koen

² Zie artikel pagina 19.